

Eläkeliiiton Puolangan Yhdistys ry.

Toimintakertomus vuodelta 2023

Eläkeliiiton Puolangan Yhdistys on perustettu 19.11.1970

Y-tunnus 0189070-3

Rnro 105•850

Toimintavuosi 2023

YLEISTÄ

Jokapäiväisinä uutisaiheina ovat olleet sotatila Ukrainassa ja Gazan sota, joka alkoi lokakuun 7. päivä, kun terroristijärjestö Hamas teki yllättävän raketti-iskun Israelin puolelle. Tässä iskussa kuoli arviolta 25000 Israelin kansalaisia. Israel on luonnollisesti vastannut iskuun omilla sotatoimillaan päättäen tuhota Hamasin täysin. Sodalle ei näy loppua enempää Gazassa kuin Ukrainassa.

Suomi liittyi puolustusliitto NATOON 4.4.2023. Eduskunta äänesti liittymisen puolesta maliskuun 1. päivänä, ja kansanedustajista äänesti liittymisen puolesta 184, vastaan 7, tyhjää 1 ja poissa oli 7 edustajaa. Voidaan todeta, että kansalaisten mielipide muuttui hyvin nopeasti liittymiselle myönteiseksi Ukrainan sodan takia.

YHDISTYKSEN TOIMINTA VUONNA 2023

Sääntömääräiset kokoukset

Vuosikokous torstaina 2.3.2023 Kesärannan kerhotilassa

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Eero Huusko ja sihteeriksi Heikki Väisänen. Kokoukseen osallistui 21 jäsentä. Kokouksessa käsiteltiin yhdistyksen toimintakertomus, joka hyväksyttiin ja tilinpäätös vahvistettiin.

Syyskokous maanantaina 23.10.2023 Kesärannan kerhotilassa

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Eläkeliiton Kainuun piirin hallituksen jäsen Terttu Karjalainen, joka oli paikalla kutsuttuna vieraana. Sihteerinä toimi Heikki Väisänen. Paikalle oli 19 yhdistyksen jäsentä, sekä piirihallituksen jäsen. Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat, mm. päätettiin jäsenmaksusta, kulukorvauksista, toimintasuunnitelmasta ja talousarviosta vuodelle 2024 ja hallituksen jäsenmäärästä.

Hallitus

Kokous päätti, että hallituksessa on puheenjohtaja ja 8 jäsentä.

Hallituksen puheenjohtajaksi vuodelle 2024 valittiin Kari Tervonen.

Jäsenten toimikausi on kaksi (2) vuotta kerrallaan. Erovuorossa heistä on vuosittain puolet. Hallituksessa jatkavat vuoden 2024 loppuun Heikki Väisänen, Sanni Heikkinen, Annikki Keränen ja Kyösti Virrankari, joka valittiin Kari Tervosen tilalle, kun hänet valittiin puheenjohtajaksi. Vuoden 2025 loppuun asti hallituksessa istuvat Anna-Maria Koskinen, Tauno Kähkönen, Kaarina Kanninen ja Mikko Moilanen.

Toiminnantarkastus

Yhdistyksen tilit ja hallinnon tarkasti vuonna 2023 Reijo Moilanen. Hänen varahenkilönä oli Mirka Sutinen.

Kesärannan kiinteistöhuolto

Kiinteistön huollosta ja siivouksesta on vastannut Sami Kähkönen. Jätehuollon ja koneelliset lumityöt on hoitanut Ylä-Kainuun Jätehuolto. Isännöinnin ja kirjanpidon on hoitanut isännöitsijä Heikki Väisänen.

Kiinteistön kunnostustyöt

Vuoden aikana korjattiin kerhotilan ulkoseinän paneelit, siirrettiin kadun varresta postilaatikot pihatien varteen. Tämän työn teki Rakennuspalvelu Heikki Väisänen. Autojen pysäköintialuetta laajennettiin kerhotilan kohdalta järveen päin. Laajennustyön teki Maansiirto H Mustonen Ky.

Yhdistyksen talous

Yhdistyksen varainhankinta perustuu pääasiassa Kesärannan asuntojen vuokratuloista; pieni osa tulee jäsenten jäsenmaksuista, mutta se on kovin pieni tulo vuokratuloihin verrattuna. Asuntojen vuokrat on pystytty pitämään kohtuullisina, joten asunnot ovat olleet hyvin kysyttyjä. Asunnot on kunnostettu aina, kun asukas on muuttanut pois, niin sekin on osaltaan vaikuttanut asuntojen kysyntään.

Yhdistyksen jäsenet

Yhdistyksen jäseniä oli viime vuoden lopussa jäsentä. (Heikki tietää tarkan luvun!)
Uusia jäseniä liittyi yhdistyksemme vuoden 2023 aikana yhdeksän (9). Poistuma oli likipitään samaa luokkaa, eli jäsenmäärä ei ole juuri muuttunut edelliseen vuoteen verrattuna.

Merkkipäiviä viettäneet jäsenet

Täysiä vuosikymmeniä – 70, 80 ja 90 vuotta – täyttäneitä jäseniä on muistettu Eläkeliiton adressilla. Yhdeksänkymmentä vuotta täyttäneet jäsenet on merkitty vapaajäseniksi, eli heidät on vapautettu jäsenmaksusta, mutta he säilyttävät silti kaikki jäsenoikeutensa.

90 vuotta täyttäneet jäsenet:

Eine Hyyryläinen 30.1.2023 ja Elsa Hyttinen 22.2.2023

80 vuotta täyttäneet jäsenet:

Toini Keränen 14.1.2023, Reijo Mikkonen 20.1.2023, Pentti Heikkinen 16.4.2023, Anja Väisänen 19.5.2023, Sirkka Leinonen 17.7.2023, Aili Moilanen 28.7.2023, Sanni Heikkinen 9.8.2023, Mauno Hyyryläinen 11.8.2023, Urpo Haapalainen 12.8.2023, Eeva Kontiola 28.8.2023, Toini Soivio 10.9.2023, Riitta Sarpola 5.11.2023

70 vuotta täyttäneet jäsenet:

Kyösti Virrankari 24.3.2023, Tuula Kinnunen 15.4.2023, Reijo Moilanen 21.4.2023, Irja Moilanen 2.7.2023, Helena Tolonen 4.8.2023, Hanna Väisänen 23.10. 2023, Marjatta Heikkinen 28.12.2023

Yhdistys onnittelee merkkipäiviään viettäneitä ja toivottaa heille jokaiselle paljon onnellisia vuosia!

Kerhotoiminta

Kesärannan kerho on kokoontunut kahden viikon välein omassa kerhotilassa joka toinen torstai klo 11.00 – muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta. Näissä tapahtumissa on kerrottu omia kokemuksia ja tapauksia, onniteltu päivänsankareita, kenen syntymä- tai nimipäivä on sattunut sille päivälle tai on ollut lähiaikoina. Näissä on myös muistettu pois nukkuneita jäseniä hiljaisella hetkellä.

Kerhossa on juhlittu myös äitienpäivää, isänpäivää ja vietetty joulujuhlaa. Äitien päivä ja isänpäivä ovat sunnuntaina, joten näitä on juhlittu aina lähinnä olevan torstain kerhopäivänä. Myös muta merkittäviä juhlapäiviä on huomioitu kerhon ohjelmistossa – erityisesti yhteisesti lauletuissa lauluissa.

Äitienpäiväjuhla Kesärannassa 11.5.2023

Rauni Räisänen, Puolanka-lehti

Kesärannassa juhlittiin äitejä perinteisin juhlapäivämenoin

- Mun huonehessain seinällä on, yks vanha kuva koruton. Se siin on ollut monta vuotta ja usein ihailen mä tuota. En tiedä, mikä siinä viehättää? Lumenko peittämä harmaapää vai silmäin lempeä katse tuoko!

Jussi Mäkräinen lausui Paavo Cajanderin runon ***Kuva***. Runo herätti monen Kesärannan äitienpäiväjuhlaan saapuneen mieleen herkat muistot niin omasta äidistä kuin isoäidistäkin. Toukokuun toisena torstaina Kesärannan kerhopäivää vietettiin äitienpäiväjuhlan merkeissä, kuten on tehty pitkään, ainakin 30 vuotena. Kerhotilaan katettuun ja valmistettuun juhlaan saapui 33 henkilöä.

Puheenjohtaja Heikki Väyrysen tervetulokättelyn jälkeen äidit saivat rintapieleensä Jussi Mäkräisen kiinnittämänä perinteisen äitienpäiväkukkasen, jotka oli valmistanut Kaarina Kanninen kuten muinakin vuosina. Hän kertoi olleensa mukana Kesärannan kerhotoiminnassa kymmeniä vuosia.

Kansanlaulu ***Yksi ruusu on kasvanut laaksossa*** on ollut perinteinen äideille suunnattu onnittelulaulu, jonka tälläkin kertaa mieskuorolaiset heläyttivät Eero Huuskon johdolla. Hänen lisäksi kuorossa oli joukko hyviä laulumiehiä.

Miehet
lauoivat
äideille:
*Yksi ruusu
on kasvanut
laaksossa,
ja se
kauniisti
kukoistaa...*

Puheenjohtaja kertoi puheessaan äitien merkityksestä ja äitienpäiväjuhlan tavoitteista. Juhla huipentuu sunnuntaina 14.5. olevaan valtakunnalliseen äitienpäivämerkkijuhlaan valtioneuvostossa. Tänä vuonna Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitalin kultaristein saa 39 ansioitunutta äitiä. Aiemmin merkin ovat saaneet puolankalaiset äidit Eeva Keränen Latvasta ja Lyydia Virrankari Suolijärveltä.

Kirkkoherra Hannes Seppänen puhui juhlan loppupuolella ja herätti puheellaan monen äidin mielen iloiseksi. Hän mainitsi puheessaan jokaisen äidin olevan äiti, olipa hän väliin väsynyt, sairas, masentunut tai huolimaton. Äitienpäivän puheissa pidetään enemmänkin esillä äitejä, jotka jaksavat leipoa, laittaa ruokaa, siivota ja huolehtia lapsistaan. Siis jokainen äiti on äiti ainakin lapsilleen, vaikka hän ei joka hetki ole paras mahdollinen äiti.

Äitienpäiväjuhlakahveista huolehtinut miesväki huolehti ja tarjosi täytekkukahvit jopa pöytään saakka. Ennen kahvittelua ja sen lomassa Eero Huusko soitti, lauloi sekä laulatti useita kevätlauluja, joiden myötä monille muistuivat mieleen entiset kouluajat, jolloin jokaisella kyläkoululla järjestettiin äitienpäiväjuhlat. Erityisesti muistot heräsivät koulujen äitienpäiväjuhlista, joita aikoinaan vietettiin jokaisella koululla, ja ne olivat tärkeä osa kylien elämää.

- Lapsenahan äitienpäiväjuhla oli jännittävä. Opettajilla oli intoa ja halua olla juhla järjestelyissä mukana, koska se ennen aikaan kuului kouluohjelmaan joulujuhlan tavoin, sanoi Eeva Kontiola, jonka mukaan suvivirren veisaaminen kuuluu kevätkuuhlaan.

- En ole kouluajan jälkeen osallistunut kenenkään järjestämään äitienpäiväjuhlaan. Juhlaan kannattaisi äitien tulla, jos joku yhteisö sellaisen järjestää. Juhla oli virkistävä, mukava ja teki torstaista äitienpäiväsunnuntain, sanoi Eila Torvinen, joka oli ensimmäistä kertaa mukana Kesärannan äitienpäiväjuhlassa.

- Ihan hyvät juhlat ja ohjelmaakin oli sopimoin, Orvokki Moilanen kiitteli ja sanoi, ettei ole ollut äitienpäivillä mukana Latvian koulun lakkaamisen jälkeen. Hän toivoi, että voisiko seurakuntakin tarjota äitienpäivänä kakkukahvit jumalanpalveluksen jälkeen.

Heikki Väyrynen totesi juhlan jälkeen, että Kesärannan äitienpäiväjuhlissa väki harvenee ja ikääntyy, mutta onneksi joitakin uusia on tullut mukaan. Hän kertoi jättävänsä puheenjohtajapestin tämän vuoden jälkeen. Kari Tervonen on lupautunut ottavansa tehtävän vastaan vuoden 2024 alusta lähtien. Ainakin vielä yhden reissun Eläkeliiton Puolangan yhdistys järjestää Heikki Väyrysen johdolla, Eli 25. toukokuuta käymme Latvankylällä, Harjun tilalla touonsiunaamistilaisuudessa

Touon siunaus Harjun tilalla Latvan kylässä 25.5.2025

Heikki Väyrynen, Yhdistyksen puheenjohtaja

Sää vaikutti aamulla sateiselta ja viileältä, eli sateli hienokseltaan aamupäivän. Onneksi sade laantui puoleenpäivään mennessä niin, että touon siunaus saatiin tehdä ihan poutasäässä. Kävimme Harjulan tilalla Puolangan Bussipalvelun linja-autolla. Kuljettajana oli Tero Kähkönen. Linja-autoon pakkasimme Kesärannasta valmiiksi keitetyt, termosastioihin laitetut kahvit kastettavineen. Autoon mahtui vain 22 matkustajaa, joten otin omaan autooni kolme matkustajaa itseni lisäksi, niin kaikki pääsimme mukaan.

Harjulan pihassa oli ihmisiä, kyläläisiä ja talon väkeä ainakin kymmenkunta henkeä. Harjulan isäntäpari **Pirkko ja Timo Leinonen** ottivat meidät vastaan ja johdattivat porukan pellon reunaan – vajaan sadan metrin päähän pihasta. Pääsimme aloittamaan tilaisuuden aikataulussa, eli kello kaksitoista. Puolanka-lehdestä oli mukana kesätyöntekijä, Laura Kilpinen, joka aikoi tehdä jutun seuraavaan lehteen. Hänen tekemä juttu on kopioituna tässä kertomuksessa.

Siunaustilaisuuden jälkeen tulimme takaisin tilan pihaan, missä isäntä oli virittänyt nuotion palamaan ja kuivikevarastoon oli raivattu ja siivottu kahvipaikka. Meidän emäntämme olivat kattaneet sinne kahvipöydän valmiiksi. Talonväki oli laittanut sinne myös istuimia niin, että lähes kaikille löytyi istumapaikka. Onneksi ei satanut, mutta talonväki oli varautunut siihen, että sateen sattuessa hallin katon alla olisimme sateen suojassa. Talon väki tarjosi makkarat, joita saimme grillata avonuotin loimussa. Palvelu oli kyllä ensiluokkaista!

Toukosiunauksesta julkaistu juttu 7.6.2023 Puolanka-lehden numerossa 22, ja se on luettavissa myös tässä.

Kahvittelupaikaksi talonväki oli raivannut kuiviketilan, jossa olimme säältä suojassa

4 nro 23 7.6.2023

Piiolanka

Hannes Seppänen on toimittanut touonsiunauksen parikymmentä kertaa. Harjulan talon isäntä Timo Leinonen kylvi siunatut siemenet peltoon.

Muinaishistoriallista juhlaa vietettiin tänä vuonna Harjulan tilalla

Laura Kilpinen

Harjulan tilalla vietettiin muinaishistoriallista juhlaa 25. toukokuuta, kun touko saatiin siunauksensa.

Toukosiunaus on alun perin pakanallinen kansanjuhla muinaisesta Suomesta, jolloin uhrattiin olutta ja leipää sekä juotiin "ukon malja". Käytännössä tämä tarkoitti ryypäisyjuhlaa, kertoo puhelinhaastattelussa Jyväskylän yliopiston professori Kustaa H. J. Vilkkuna.

Tällöin tapaa ajoi rationaalisuus.

- Talonpoika on rationaalinen olento, haluttiin varmistaa sadon tulevaisuus ja juoda olutta. Tämä tehtiin poikkeuksellisesti sukupuolesta riippumatta, Vilkkuna tämentää.

Kirkkoherra Hannes Seppänen kertoo myös maanviljelyn tulleen Puolangalle vasta parisataa vuotta sitten.

Keskiajalla katolinen kirk-

ko toimitti muualla Suomessa toukosiunauksen rukoussunnuntain ja helatorstain välissä.

Reformaation eli uskonpuhdistuksen aikana luterilaisuuden yleistyttyä Suomessa myös rituaalinomaiset tapahtumat, kuten toukosiunaaminen, vähenivät ja lopulta katkesivat. Touonsiunaamisperinne jatkui kuitenkin katolisissa sekä ortodoksisissa maissa.

Tämä johtui luterilaisesta ajatuksesta, missä kaikkea synninhyvitystyötä paheksuttiin.

Toukosiunaamisen perinnettä katkaisi myös 1700-luvulla levinnyt valistusajatus, jossa uskonto muutettiin henkisemmäksi ja kehittävämmäksi.

- Ihmiset haluttiin sivistyksen pariin, Seppänen kertoo.

Herätysliike, joka saapui Suomeen samoihin aikoihin, korosti hengellisyyttä. Suomessa perinne katkesi tämän

myötä moneksi sadaksi vuodeksi.

Parikymmentä vuotta sitten perinnettä alettiin elvyttää uudelleen. Puolangalla tämän teki Eläkeliiito.

- Ihminen on samojen mysteerien äärellä, eli miten se vilja kasvaa, Seppänen kertoo.

Tapahtumaan osallistuu muun muassa entisiä isäntiä ja emäntiä, jotka Seppäsen mukaan haluavat tulla katsomaan samalla, missä viljelys-työ vielä jatkuu.

Yhteiskunnan rakenne on myös muuttunut. Kun sata vuotta sitten kisattiin tilan kunniallisesta perimisestä, niin nyt kisataan siitä, kuka suostuisi jatkamaan tilaa.

Yhteisöllisyys tapahtumassa on säilynyt vaikka ihmiset ovatkin enemmän vain oman piirin keskuudessa. Eivätkä täten myöskään seurakunnan tapahtumat kiinnosta ihmisiä samalla tavalla.

Kevät on kirkkoherran mukaan kirkolle luomakuntatietoisuuden aikaa.

- Lauletaan Suvivirsiä ja pidetään seuroja pihalla. Kirkkokin avautuu luomakunnalle, mikä on talven jälkeen ollut pihossa, Seppänen selostaa.

Uusvanhalla perinteellä jäänöksiä vanhasta

Tarkkaavainen saattaakin tunnistaa jäänöksiä vanhasta toukosiunauksesta. Ukon maljan sijasta siunaamistilaisuuden jälkeen juodaan kuitenkin vain kahvia. Raamatun tutuista teksteistä ja virsistä kaikuu pyyntö viljan kasvusta.

Myös arjessa vanha kristillisyyden näky esimerkiksi lei-

Toukosiunauksessa laulettiin tuttuja virsiä.

päitaikinan ristinmerkinä tai talojen siunaamisina.

Seppänen muistuttaa, että tilaisuudella on suuri merkitys viljelijöille. Kun arvostetaan ja ollaan kiinnostuneita heidän työstään ja kotimaisesta ruuasta.

Itse viljalla ei ole historiallista merkitystä vaan toukosiunaus on tehty aina sille viljalle, jolle on ollut tarve.

Kirkkoherra on itse ollut mukana liki alusta asti ja hän sanookin siunaaneensa touon liki kaksikymmentä kertaa.

Kirkkoherra kertoo, että selvittäessään historiaa hänen silmänsä ovat avautuneen toukosiunaamiselle.

- Tämähän sopii erinomaisesti luterilaiseen kirkkoon, Seppänen sanoo.

Eläkeliiiton Puolangan yhdistyksen puheenjohtaja Heik-

ki Väyrynen arvelee tiedon tapahtumasta pysyneen perimätietona sukupolvelta toiselle.

- Sen myös tiesin, että tämä kuuluu tämän liikkeen perinteisiin, Väyrynen kertoo.

Väyrynen korostaa olevan tärkeää, että tilaisuuksia järjestetään eri puolilla Puolankaa. Harjulan tila valikoitui paikallisista kyselemällä, missä Etelä-Puolangalla ylipä-

tään vielä viljellään.

Eläkeliiitolle tapahtuma on muistutus menneisyydestä, mutta se herättää myös epävarmuutta tulevaisuudesta.

Vaikka mielikuva Suomessa viljelemisestä onkin kehno, Väyrynen haluaa korostaa sitä, kuinka tärkeää on ostaa ja kuluttaa suomalaisia tuotteita.

Jatkuvuudesta puheenjohtaja on huolissaan.

- Ei mahda löytää jatkajia, työ on raskasta ja huonosti kannattavaa.

Viljelijät ottavat myös isoa riskiä. Osalla on lainaa pankista niin suurilla summilla, että tila on sidottu siihen kymmeniksi vuosiksi. Tilanne on Väyrysen mukaan kestämätön.

Harjulan lihakarjatilan isäntä Timo Leinonen kokee tapahtuman mukavaksi vaihteluksi. Tämä onkin Leinosen ensimmäinen touonsiunaus. Tilaisuudesta jäi hänelle kuitenkin vapautunut olo.

Leinonenkin toivoo, että tilalle löytyisi jatkaja seuraavalle sukupolvelle.

Eläkeliiiton Puolangan yhdistyksen puheenjohtaja Heikki Väyrynen on huolissaan maatalouden tulevaisuudesta.

Isänpäivän juhlinta Kesärannassa 10.11.2024

Rauni Räisänen, Puolanka-lehti

Isänpäivän kunniaksi kuultiin tekoälyn onnittelupuheet Kesärannan juhlassa

Heikki Väyrynen toivotti viime perjantaina niin isät kuin isoisät ja kaikki muutkin Kesärannan kerhoon, jonka pääasiana oli järjestää juhla isänpäivän kunniaksi. Päivä osui Martin päivään, jolloin koko Suomi keskittyi presidentti Martti Ahtisaaren siunaamiseen haudanlepoon. Kaikki hiljentyivät kuuntelemaan Heikki Väyrysen muistelua Ahtisaaren elämästä ja työstä Suomen presidenttinä ja maailman rauhan puolesta.

Sen jälkeen isänpäivän juhla alkoi paikalla olleiden naisten isille esittämällä onnittelulaululla, jonka jälkeen Eero Huusko johti ja säesti yhteislaulantaan Aleksis Kiven runoon Sibeliuksen säveltämän Metsämiehen laulun ja amerikkalaisen kansansävelmän Lapin poika mä oon juurta noitain. Eeron mukaa isille on vaikea löytää isänpäivänä yhtä sopivia lauluja kuin äideille äitienpäivänä.

Kun äänijänteet oli saatu avattua isät pääsivät ensimmäisinä nauttimaan juhlapöydän antimista. Annikki Koskinen tarjoili juhlahahvit kuppeihin ja Sanni Heikkinen leikkasi valmiit kakkupalat aseteille kookkaasta ja maukkaasta täytekakusta. Lisukkeina sai ottaa juustoleipää ja kuivakakkua.

Kahvipöydän antimien nauttimisen jälkeen kuultiin Eero Huuskon musisointia, johon oli kätketty kilpailukysymyksenä oikean numeron löytäminen. Eeron avustamana löytyi laulu Hopeahäpäivänä ja numero 25. Yhdessä pöydässä käytiin keskustelua muistikuvia omasta isästä.

- Isä oli hyvä, vaativa, ahkera ja opetti tekemään työtä, olivat monen muistikuvat omasta isästä. Eero Huusko muisteli isänsä antamaa tunnustusta heinätoita tehneelle tulevalle vaimolleen toteamalla, että saa tulla töihin huomennakin. Omille pojilleen hän oli sanonut tuodessaan kahvia heinäpellolle, että täälläpä on tapahtunut.

Tekoälyn puheet isille

Leena Hyyryläinen piti isänpäiväpuheen lukemalla kaksi tekoälyn tekemää puhetta: toisen kaikille Puolangan isille ja toisen Kesärannan kerhossa oleville. Puheissa tulivat esiin muun muassa muistot rehellisyyden ja ahkeruuden opettamisesta, yhteisistä retkistä metsään ja kalalle. Isä on tukenut ja kannustanut elämän valinnoissa ja antanut rohkeutta ja arvostusta. Isät saivat kiitoksen tukemisesta elämän vaikeina hetkinä. Biologisten isien lisäksi muistettiin niitäkin, jotka ovat tukeneet muidenkin lapsia. Lisäksi Leena kertoi kokemuksiaan tekoälyn opettelusta ja käyttämisestä.

Yhteislaulujen laulaminen oli tälläkin kertaa Kesärannan kerhojen kohokohtia Eero Huuskon säestämänä ja esilaulamana. Lopuksi laulettiin laulu *Uudelleen jos luokses tulla vois, eilispäivän virheet korjaisin. Kaiken teen silloin varmaankin toisin, jos vain sallit sen armahin...* Tämä laulu sai monen silmät kostumaan.

Tilaisuuden loputtua Kyösti Virrankari kertoi isänpäivän olevan yhtä arvokas juhlapäivä kuin äitienpäivä, ja isänpäivänä hänen sisaruksensa käyvät onnittelemansa kotona asuvaa iäkästä isäänsä.

- Isäni oli vaativa ja ankarakin, eikä töistä luistettu yhtään. Isä on opettanut työntekoon ja rehellisyyteen. Lapsena piti käydä pyhäkoulussa ja kesäseuroissa oli pakko istua paikallaan. Lapsuus oli opettavaista aikaa enkä muistele lapsuuttani ollenkaan pahalla, Kyösti Virrankari mainitsi ja kertoi menevänsä sunnuntaina 12.11. Suolijärvelle isäänsä ja äitiään tervehtimään.

Naiset lauloivat isille onnittelulaulun laulun

Kesän retkiä

Hailuodon retki 5.7.2023

Aamu valkeni sateisena, lämpötilakin oli vain vähän toisella kymmentä astetta. Ei näyttänyt mukavalta, kun edessä oli Hailuodon matka, mutta säätä ei voi valita.

Matkalle oli ilmoittautunut yhteensä 18 lähtijää, mutta paikalle saapui vain 17. Väki tuli kiitettävästi paikalle, eli pääsimme lähtemään Puolangan Bussipalvelun linjurilla tasan klo 9.00. Kuljettajanamme oli tuttu ja turvallinen Tero Kähkönen.

Sataa hillutteli hienokseltaan, mutta jo Utajärveä lähestyttäessä sade lakkasi ja taivas alkoi seljetä. Kun saavuimme Oulaisiin, laivarantaan, oli jo lähes poutasää.

Tulimme satamaan kolme minuuttia vaille yksitoista, joten ehdimme klo 11 lähtevään lauttaan. Meidät ohjattiin suoraan lauttaan ja pääsimme ihan keulille. Lauttamatka kesti noin 25 minuuttia. Rannasta oli ruokailupaikkaan, Ailaston kahvilaan noin varttitunnin ajoaika. Olin varannut sieltä lohikeittolounaan, eli pääsimme suoraan ottamaan ruokaa. Meitä oli vastassa paikallisen Eläkeliiton Hailuodon Yhdistyksen puheenjohtaja **Anna-Liisa Piekkola**. Tarjosimme hänellekin lounaan.

Lounaan jälkeen Anna-Liisa nousi bussiimme ja toimi matkaoppaanamme siitä eteenpäin. Ajoimme Hailuodon kirkolle, missä meidät otti vastaan kirkkoherra **Timo Juntunen**. Hän on puolankalais-syntyinen mies. Hän esitteli meille kirkon ja hautausmaan. Täällä meillä kulahtikin aikaa tunnin verran.

Kirkkoherra Timo Juntunen otti meidät vastaan kirkon eteisessä, missä hän kertoi meille lyhyesti kirkon historiasta. Kuuntelimme kirkkoherran esitystä herkeämättä.

Sisällä kirkkosalissa kirkkoherra kertoi seurakunnan toiminnoista ja mm. siitä, että nykyinen kirkko on rakennettu 1968 palaneen kirkon tilalle, ja tämä on valmistunut 1972. Vanhasta kirkosta saatiin pelastettu saarnastuoli, jota säilytetään nykyisen kirkon kuorissa.

[Vanhan kirkon saarnastuoli](#)

[Kirkon hautausmaa](#)

Kirkolta ajoimme Marjaniemen kärkeen. Emme nousseet pois autosta, vaan katselimme ikkunoista ja kuuntelimme Anna-Liisan selostusta. Palatessa kävimme Louvon Puojissa, missä tutustuimme paikalliseen käsityötaiteeseen, erityisesti neuleisiin, joista luotolainen tikkuri on kuuluisa. Kirkkoherralla oli juuri sellainen luotolainen tikkuri päällensä, kun hän oli meitä vastassa.

Eläkeliiton Kainuun piirin 50-vuotisjuhla 5.8.2023 Ristijärvellä

Osallistuimme Piirin 50-vuotisjuhlaan Puolangalta Matka-Moilasen bussilla, sillä Puolangalta emme saaneet kyytiä. Meitä kuljetti Matka-Moilasen vanha isäntä Eero Moilanen. Matkustajina meitä oli 18 henkilöä.

Juhlapaikka oli Virtaalassa

Kainuun piiri tarjosi täytekkukahvit. Kahvin jälkeen alkoi ohjelma suunnitellusti klo 10.00. Juhlan juonsi Kari Kinnunen. Piirin puheenjohtaja Eira Seppänen avasi tilaisuuden ja toivotti juhlaväen tervetulleeksi. Eiran tervetulotoivotuksen jälkeen lauloimme yhteisesti laulun: *Arvon mekin ansaitsemme*.

Maija Karjalainen, piirin edellinen toiminnanjohtaja, esitti katsauksen piirin 50-vuotisesta historiasta.

Lauri Louhela esitti pari laulua, Veikko Lavin *Jokainen ihminen on laulun arvoinen*, jota hän säesti haitarilla ja Georg Otsin *Rakastan elämää*, jota hän säesti kitaralla.

Eläkeliiton puheenjohtaja Raimo Ikonen piti juhlapuheen, jossa hän kosketteli kattavasti eläkeläisten asemaa ennen ja nyt sekä etenkin nykyisen hallituksen hallitusohjelmaa ja sen vaikutuksia eläkeläisten asemaan.

Väinö Kärnä Kuhmosta kutsuttiin piirin uudeksi kunniapuheenjohtajaksi. Kärnä ei päässyt itse paikalle, joten kunniakirjan otti vastaan hänen poikansa. Edellinen kunniapuheenjohtaja oli Seppo Heikkinen, joka poistui ajasta vuosi sitten.

Anja Lahma-Mulari esitti runon lausuntaa ja sen jälkeen *Paltamon yhdistyksen kuoro* esitti viisi eri laulua. Lopuksi lauloimme yhteisesti Kainuun marssin, eli Nälkämaan laulun. Eira Seppänen esitti vielä, kiitokset

juhlassa esiintyneille ja juhlayleisölle, sekä toivotti meidät kaikki tervetulleiksi ensi kesänä Liittokokoukseen Vuokattiin kesäkuun 11. – 13.6.2024.

Juhlan jälkeen siirryimme juustoleipämessupaikalle, jonne oli Virtaalasta kävelymatkaa noin puoli kilometriä. Täällä Martat tarjosivat meille päivällisen ulkoilmassa, telttakatoksissa, joten sadekaan ei olisi ollut esteenä. Sää oli kaikinensa aurinkoinen, vaikka aamulla, ennen lähtöä näytti siltä, että taidamme kastua.

Kainuun piirin Kekrijuhla maanantaina 6.11.2023 Rokuaalla

Jokavuotinen Kekrijuhla oli tänä vuonna Rokuan Kylpylän tiloissa. Puolangalta matkustimme juhlaan Valpun tilaus bussilla. Itse Kimmo oli kuskina. Meitä oli ilmoittautunut matkalle yli kolmekymmentä henkeä. Olimme Rokuan Kylpylässä klo 11. Pääsimme heti syömään ravintolan runsaasta noutopöydistä.

Varsinainen juhla alkoi klo 12.00. Juhlan avasi Vaalan yhdistyksen puheenjohtaja Aune Sallila, Kainuun piirin puheenjohtaja Eira Seppänen toi piirin tervehdyksen, Vaalan kunnan terveiset toi kunnanjohtaja Ritva Karhula, juhlapuheen piti Timo Korhonen. Juhlassa esitti haitarimusiikkia Antero Mustonen, runon lausuntaa Kirsti Mäkinen. Yhteislauluina lauloimme laulut: Kotimaani on Suomi, sekä maakuntalaulut Kainuun marssi ja Kymmenen virran maa. Juhlan jälkeen oli arpajaiset ja karaoketanssit.

Kotimatalle lähdimme klo 15.15 ja olimme kotona ennen viittä. Luulen, että väki oli väsynyttä, mutta tyytyväinen matkaansa!

Kehon joulujuhla torstaina 14.12.2023

Heikki Väyrynen, väistynyt puheenjohtaja

Kerhon joulujuhla on aina odotettu tapahtuma, ja se samalla päättää syyskauden toiminnan. Tähänkin juhlaan saapui väkeä noin 50 henkeä. Juhlan kohokohtana oli Tiernapoikain vierailu. He tulivat Askan Ahertajien joukoista. Nämä pojat eivät olleet enää ihan poikasia, sanoisin, että melkein aikamiehiä!

Askan Ahertajien tiernapojat: Antti, Juha, Aarne ja Toimi

Eero laulatti meillä vielä muutaman yhteislaulun, ennen kuin pääsimme syömään riisipuuroa ja sekahedelmäsoppaa, joka **Yritän muistella lyhyestitarjoiltiin** meille pöytiin. Pöydissä kävi iloinen puheen sorina. Kun olimme nauttineet puurot, Eero laulatti taas meitä muutaman laulun ajan. Sen jälkeen hän pyysi minua sanomaan jotain, jos minulla on sanottavaa.

Yritän muistella, mitä yritin sanoa:

Aikani tämän yhdistyksen puheenjohtajana tulee päätökseen tämän vuoden lopussa. Olettehan saaneet kestää tätä minun aikaani jo seitsemän vuotta. Ensi vuoden alussa yhdistystä johtaa Kari Tervonen – tietysti tekisi mieli sanoa: kuinkahan pärjäätte, mutta voin vakuuttaa, että hän on varmasti pätevä tähän tehtävään, sillä onhan hän saman ”koulukunnan” miehiä kanssani, sillä molemmat olemme tehneet pitkän päivätyön seurakunnan suntiona. (Tämä sai aikaan helpottuneen tuntuksen naurun hyrähdysten.)

Se, että olen jotenkuten onnistunut tässä tehtävässäni, perustuu ennen kaikkea siihen, että minun ei ole tarvinnut johtaa yhdistystä yksin, sillä olen saanut tehdä tätä yhteistyössä erinomaisen hallituksen kanssa. Seitsemän vuotta sitten, kun aloitin puheenjohtajana, oli hallituksessa osa samoista henkilöistä, jotka jatkavat myös ensi vuonna. Hallituksen jäsenenä ja sihteerinä sekä tämän kiinteistön isännöitsijänä oli silloin Heikki Väisänen ja hän jatkaa näissä tehtävissä edelleen. Palvelusvuosia tässä yhteisössä hänelle on kertynyt jo yli 20 vuotta – työvuodet vain jatkuvat!

Tämä taloyhteisö on rakennettu 51 vuotta sitten, ja se on tehty tarpeeseen. Kunnassa oli puute vuokra-asunnoista, joten vasta perustetun Eläkeliiton Puolangan yhdistys ry:n kokous päätti ensimmäisessä vuosikokouksessaan rakentaa oman vuokratalon nimenomaan eläkeläisille, jotka ovat muuttamassa sivukyliltä kirkonkylään. Tämän hankkeen sai pystyyn Seppo Heikkinen, joka oli erikoisen toimielias monella alalla. Seppohan poistui ajasta vasta vuosi sitten, ja oli tämän yhdistyksen jäsen 50 vuotta.

Myös keittiöpuoli on toiminut itsenäisesti ja kiitettävästi. Kun aloitin tässä firmassa, kysyin keittiössä puuhaavilta naisilta, kuka vastaa keittiön henkilöstön työvuoroista ja tarvikkeiden hankinnoista. Naiset vastasivat: sinä elä puutu siihen, me hoidamme sen! Se oli helpottavaa kuulla ja se sana on myös pitänyt.

Tässä juhlassa vierailee myös tiernapoijat. Olin kuullut jostakin kautta, että Askan Ahertajien joukosta mahtaisi löytyä sen alan taitajia. Askan Ahertajien puuhanaiselta, Hilikka Oikariselta, sain lupauksen, että nämä ”pojat” voivat käydä ilahduttamassa meitä tässä juhlassa. Tiernapoikain esitys on aina yhtä sykähdyttävä, vaikka sen tarina on julma. Ehkä se on juuri tähän aikaan sopiva.

Olen erittäin otettu, että olette tulleet juhlistamaan tätä tilaisuutta näin suurella joukolla. Juhlan tekevät juuri juhlavieraat. Meidän juhlaamme on saapunut kunnioittamaan myös Eläkeliiton Kainuun piirin puheenjohtaja ja Eläkeliiton hallituksen jäsen Erja Seppänen, jolla on varmaan oma sanomansa tuomisenaan. Toivotamme hänet tervetulleeksi ja annan nyt puheenvuoron hänelle!

Erja Seppäsen puhe referoituna:

Kun minä seitsemän vuotta sitten olin Sotkamon yhdistyksen puheenjohtajana ja siten Eläkeliiton Kainuun piirin hallituksen jäsen, minut valittiin piirin hallituksen varapuheenjohtajaksi. Terho Pelli oli silloin vasta valittuna puheenjohtajana. Toiminnanjohtajana oli silloin Maija Karjalainen, joka pyysi eroa kesken toimintavuotta ja meillä piirissä alkoi uuden toiminnanjohtajan etsintä. Hallituksessa päädyimme siihen, että puheenjohtaja Terho Pelli ottaa toiminnanjohtajan pestin hoitaakseen, ja varapuheenjohtaja hoitaa puheenjohtajan tointa siihen asti, kun seuraava syyskokous valitsee puheenjohtajan. Seuraava syyskokous valitsi sitten hänet puheenjohtajaksi, ja hän on hoitanut tätä tehtävää siitä lähtien.

Liiton hallituksessa olen istunut jo toista vuotta ja hänen pestinsä siinä kestää vielä ensi kesänä Sotkamon Vuokatissa pidettävään liittokokoukseen asti. Ensi kesänä, 12. –13.6.2024, on Eläkeliiton liittokokous ja kesäjuhla Sotkamossa, Vuokattiareenalla, johon kokoontuu eläkeväki ympäri Suomea. Sinne Puolangaltakin tultaneen oikein linja-autolla!

Liittohallitus on myöntänyt minulle näistä ansiosta kultaisten ansiomerkin, joka minulla on jo rintapielessäni. Minulle ei ole myönnetty hopeista ansiomerkkiä, joka normaalisti on kultaisten merkin saamisen ehtona, mutta Liiton hallituksella on oikeus myöntää se jo ohi hopeisen merkin.

Ansiomerkit Puolangan yhdistykseen

Eira jakoi seuraavaksi ansiomerkit, joita on meidän yhdistyksemme hallitus anonut jäsenilleen.

Kultaiset ansiomerkit myöntää Liittohallitus yhdistyksen anomuksesta ja joita piirihallitus on puoltanut: Yrjö Heikkinen, Eero Huusko, Annikki Koskinen, Annikki Keränen ja Sinikka Moilanen. Sinikka ei ollut paikalla, joten hänelle täytynee toimittaa se jälkikäteen.

Hopeiset ansiomerkit myöntää Piirin hallitus yhdistyksen hallituksen anomuksesta Tauno Kähkönen ja Heikki Väyrynen

Merkityt valokuvattiin lopuksi.

Vas.>>oik. Kari Tervonen, Eira Seppänen, Heikki Värynen, Tauno Kähkönen, Anna-Maria Koskinen, Eero Huusko, Yrjö Heikkinen ja Annikki Keränen